

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

Підтримайте передплатою "Незбориму націю"!

Передплатний індекс 33545

ВШАНУВАННЯ ГЕРОЇВ БАЗАРУ

Минуло 100 років із часу проведення Другого зимового походу Української повстанської армії, стратегічним завданням якого було підняття всенародного повстання і повалення більшовицького режиму в Україні. На жаль, операція закінчилася катастрофою – масовим розстрілом вояків Армії УНР біля містечка Базару 22 – 23 листопада 1921 року.

360 вояків було розстріляно через те, що вони відмовилися перейти на бік Червоної армії. Підполковник Варфоломій Євтимович стверджував: "Базар – це свідок виконаного обов'язку, синонім жертвості, приклад перемоги Безсмертного Духа над немощами тіла".

На околиці Базару, на території меморіалу, збудованого з ініціативи Святомира Фостуна з Англії у 2000 році, поховано розстріляних, а також 46 загиблих на полі бою воїнів Армії УНР.

20 – 21 листопада 2021 р. відбулася Всеукраїнська акція "Вшанування Героїв Базару". Організаторами стали недержавний аналітичний центр "Українські студії стратегічних досліджень" (за фінансової підтримки Міністерства молоді та спорту України), Спілка офіцерів України, ВО "Свобода" та інші організації.

На мітингу виступали голова СОУ Олександр Сасько, ветеран

російсько-української війни, капітан II рангу Тимур Баротов, голова КУН Степан Брацюнь, голова ВО "Свобода" Олег Тягнибок, директор НАЦ "УССД" Юрій Сиротюк та інші. Вів мітинг капітан I-го рангу Євген Лупаков.

Хлопці і дівчата з військово-історичних клубів "Повстанець", "172-й піхотний полк", "Самостійна Україна" відтворили військово-історичну реконструкцію трагічного бою 17 листопада 1921 р. над р. Звіздоллю. Згодом відбувся концерт-реквієм за участі Нелі Франчук та Грицька Лук'яненка, Лесі Рой, Василя Лютого, Святослава Силенка, гурту "PoliKarp", Михайла Гречкіна, гуртів "ТаРута" й "Рутенія".

У межах події відбувся диспут істориків, науковців, краєзнавців "Другий зимовий похід армії УНР – спроба відновлення Української державності". "100 років трагічних подій Базару, – сказав Юрій Сиротюк. – 100 років незламності і нескореності боротьби. 100 років безперервної Української революції. 100 років російсько-української війни. Події під Базаром є символом традиції нескореності збройної боротьби та моментом усвідомлення, що її потрібно закінчити перемогою проти того самого ворога – у сучасній російсько-українській війні".

Керівник представництва Українського інституту національної пам'яті в центральній частині України Богдан Галайко розповів про останній етап збройної боротьби доби Української революції 1917 – 1921 рр., зокрема, сказав: "Другий зимовий похід став героїчною сторінкою української історії, символом нашої нескореності".

Про обмундирування та озброєння учасників Другого зимового походу розповів аспірант Житомирського державного університету імені Івана Франка, член молодіжної організації "Пласт", реконструктор Ігор Макаручук.

Народний артист України Тарас Компаніченко презентував проєкт "Пісні Української революції 1917 – 1921 рр.", Юрій Сиротюк – видання Степана Бандери "Перспективи української революції", а Лариса Ніцой – свої книжки.

Протягом двох днів вшанування відбувалися військові вишколи молоді, презентації макетів військового спорядження, навчальних програм, напроцьованих та досягнених у сфері військово-патріотичного виховання від ГО "Дозір «Крук»" з Ніжина.

Охочі мали змогу долучитися до гутірки "Герої Базару як складова ціннісних орієнтирів національно-патріотичного виховання", яку онлайн провів Микола Ляхович, експерт із питань національно-патріотичного виховання ТСО України. Учасники вшанування переглянули також виставу театру української традиції "Дзеркало" (художній керівник В. Петранюк) "Блокпост Україна" Бориса Гумєнюка.

21 листопада на Меморіалі пам'яті Героїв Базару відбувся чин військового церемоніалу віддання шани воякам Армії УНР за участі міністрів, представників Збройних сил України, Генерального штабу, Міністерства оборони України, Українського інституту національної пам'яті, голів Житомирської обласної державної адміністрації та обласної ради, учасників українсько-російської війни, реконструкторів, Товариства "Чорні запорожці", Конгресу українських націоналістів та інших організацій.

Радіємо, що вшанування героїв Другого зимового походу відбулося на державному рівні – змістовно і сердечно. Козакам Армії УНР слава!

("Тольонок"), помічник отамана Антона Грозного. Ймовірно ім'я Устим, 1905 р. н. Устима підступно вбито членами єврейської "самооборони" в урочищі Три Липи біля Городища.

16 грудня 1886 р. в с. Трипільлі, тепер Обухівського р-ну Київської обл., народився Данило ТЕРПИЛО ("ЗЕЛЕНИЙ"), отаман Дніпровської повстанської дивізії. Воював проти більшовиків і денікінців на території Київської, Чернігівської, Полтавської і Подільської губерній. 15 липня 1919 р. в Переяславі урочисто, у присутності священників, місцевого люду та свого війська, скасував Переяславську, 1654 року, угоду про "возз'єднання" з Росією.

18 грудня 1896 р. у с. Грині Горностаїпільської вол. Чернігівського пові. (тепер села немає) народився Ілько СТРУК, отаман Вільного козацтва, організатор Куренівського повстання в Києві (1919), командувач Першої повстанської української армії.

Вічна слава!
На малюнку А. Орльонова – Петро Філоненко.

"ТАЛЬЧЕВСЬКИЙ ФЕСТ" НА ВІННИЧЧИНІ

6 – 7 листопада на Вінниччині відбувся Всеукраїнський патріотичний фестиваль "Тальчевський Фест", який об'єднав українців довкола пам'яті про нашу боротьбу за Українську державність.

Захід проводиться кілька років поспіль Мистецьким об'єднанням "Глечик". Цього року фестиваль відбувся на Літинщині, адже це місце народження видатного старшини Армії УНР Якова Гальчевського (отамана Орла).

Фестиваль став проєктом Недержавного аналітичного центру "Українські студії стратегічних досліджень" та відбувся за фінансової підтримки Міністерства молоді та спорту України, за сприяння Вінницької обласної державної адміністрації та Літинської селищної ради.

"У боротьбі сентиментів немає" – ці слова Якова Гальчевського щоразу стають центральним гаслом фестивалю, адже ми не забуваємо, що російсько-українська війна триває, а перемога над ворогом – це завдання не лише військового, а й культурного фронту.

Як зазначив режисер фестивалю Валерій Гладунець, метою реалізації проєкту стало підвищення рівня знань про видатних осіб українського державотворення, борців за незалежність.

Під час фестивалю проходили історичні диспути й гутірки, а також виконувалися історичні пісні. Зокрема, біля пам'ятника визначному отаманові у виконанні Святослава Силенка прозвучала присвячена йому пісня, яку поклав на музику його батько – сл. пам. кобзар Тараса Силенка.

Музичну шану Орлу-Гальчевському віддавали такі знакові

особистості, як народний артист України Тарас Компаніченко, автор легендарних пісень Василь Лютий, відомий лірик з Рівного Андрій Ляшук, бард Володимир Гонський, кобзарі Сергій Волченко та Михайло Гречкин.

Під час фестивалю відбулася експозиція майстрів традиційного декоративно-прикладного мистецтва. Презентації своїх книжок та творчі зустрічі провели Лариса Ніцой, Сашко Обрій і Володимир Гонський. А молодий поет з Вінниччини Дмитро Луняка розчлужив публіку своєю лірико-патріотичною поезією.

На території гімназії в рідному селі героя Малинівці (Літинської громади) учасники фестивалю висадили дубову алею, а священник освятив ще одну меморіальну дошку – на честь Якова Гальчевського і його козаків.

Урочиста хода Літином, екскурсії місцевих науковців та краєзнавців відбулися саме у Дмитрівську поминальну суботу, адже в цей день біля братської могили захисників УНР проведено панакхиду за упокій воїнів, які віддали своє життя за Україну.

Під час фестивалю відбулося кілька історичних гутірок. Для детального осмислення історичних питань до участі у фестивалі запрошено Богдана Галайку (кандидат історичних наук), Миколу Ляхович (експерт із питань національно-патріотичного виховання), Юрій Олійник (кандидат політичних наук), Костянтин Завальнюк (кандидат історичних наук, член Історичного клубу "Холодний Яр"), провідний науковий співробітник Державного архіву Вінницької області, Валерій Кривий (краєзнавець), Руслан Зелінський (літинський краєзнавець), Олександр Масний (голова ГО "Кипорів Яр", директор Уладівської середньої школи), Андрій Мельничук (заступник директора Вінницького обласного молодіжного центру "Квадрат") та ін.

На великій концертній сцені можна було послухати найкращих українських музикантів сучасності: "Рутенія", "ТаРута", "PoliKarp", "Телер", "Варйон" та дует Тараса Компаніченка з Сергієм Охрімчуком.

Дух патріотизму, що завжди паує на "Тальчевський Фесті", об'єднує українців.

#НезборимаНація

СЛАВА ОСТАПОВІ КІНДРАЧУКУ!

Остап Кіндрачук щодня кобзарює на Набережній Ялти. Ось що він написав мені: "Кобзарюю на Набережній мого міста Ялта щодня. Всі вважають мене невід'ємним елементом ялтинського пейзажу, привикли так, як і до пальм, до маяка, до гори Ай-Петрі, до моря і до моєї кобзарсько-музичальної стихії теж!"

Мабуть, це єдиний українець у Криму, який продовжує боротьбу.

13 листопада п. Остапові виповнилося 84 роки. Вітаємо сердечно і бажаємо довгих літ у Самостійній і Соборній Україні!

Роман КОВАЛЬ
К. Іван Норберт, "Остап Кіндрачук"

ОГОЛОШЕННЯ

3 січня 2022 р. виповниться 25 років Історичному клубові "Холодний Яр". З цієї нагоди ми хочемо на День соборності, 22 січня 2022 р., у Києві провести 4-ту конференцію нашої організації, переобрати керівництво, внести зміни до статуту, відновити зв'язки, провести час у дружній атмосфері.

Якщо хочете отримати на конференції пластикове посвідчення

члена нашого клубу, прошу зайти на <https://otamania.in.ua/anketa> й оновити свою анкету. Для цього ми сформулювали розширені питання анкети на сайті Історичного клубу "Холодний Яр".

Шановні друзі, упродовж грудня прошу написати або зателефонувати мені, зокрема і з метою дізнатися, де й о котрій годині розпочнеться наша конференція. До зустрічі!

Роман КОВАЛЬ

12 грудня 1896 р. в с. Смільчині Звягельського пов., нині смт Житомирської обл., народився Петро (Євстафій) ФІЛОНЕНКО, начальник 9-го району Волинської повстанської групи, полковник Армії УНР, учасник Другого зимового походу, сотник Армії УНР, автор спогадів про Визвольну війну.

НАШІ ЮВІЛЕЇ

13 грудня 1936 р. в м. Луцьку, тепер Волинської обл., помер Олекса АЛМАЗІВ, командир Окремого кінно-гірського гарматного дивізіону Армії УНР, генерал-хорунжий Армії УНР, інженер.

14 грудня 1921 р. в бою на хут. біля с. Гавронщини, тепер Макарівського р-ну Київської обл., загинув Карпо "ЯБЛУЧКО" ("ЯБЛОЧКО"), старшина 1-го партизанського загону ім. Симона Петлюри, отаман, згодом начальник штабу 2-го загону ім. Симона Петлюри.

15 грудня 1921 р. від московської кулі загинув Трохим БАБЕНКО-"ГОЛІЙ", повстанський отаман Мліївської гайдамацької січі (7000 козаків і старшин), організатор повстань проти денікінців та Червоної армії. У листопаді 1920 р. під час боїв проти 11-ї червоної дивізії на обліку розвідувальної частини "штадива 11" було "27 тисяч бандитів і до 5 тисяч сочувствующих бандитизму". У Визвольній боротьбі брав участь і молодший брат Трохима Голого – "Голенко"

НАДІЯ ДМИТРІВНА КОВАЛЕНКО

(27.12.1927, с. ПЕРЕСЕЛЕННЯ, КАГАРЛИЧЧИНА – 24.06.2021, с. СТАЙКИ, ОБУХІВЩИНА)

Народилася Надія в родині вчителів. Батько, Дмитро Мартинович Кикоть, – директор школи, мати – викладачка української мови і літератури. Незабаром батька перевели директором у стовличну школу. Та негадано прийшла біда: хтось доніс, що він був у війську Петлюри, серед ночі заарештували. На очах у малолітніх дітей робили обшук, виявилось, що батько – “ворог народу”.

Активно вела просвітницьку діяльність серед учителів: лекції, зустрічі, семінари, конференції, готувала методичні матеріали. Робота на ниві літератури подарувала широкі друзів. Це Михайло Стельмах, Борис Антоненко-Давидович, Микита Шумило, Іван Гончар, професор Всеволод Неділько, Олена Таранець, композитор Віталій Кирейко. З їхньою допомогою було відновлено серію “Шкільна бібліотека”, повернуто до програми репресованих українських письменників. Коли у 1970-х почалася розправа над українською інтелігенцією, потрапила під цей прес і Надія Дмитрівна.

Мусили виїжджати з Києва. Оселилися в с. Стайках. Дістала задоволення на роботу в Стрільську кобзарську школу. Окрім літератури, читала курс лекцій з історії культури. На районному рівні проводила семінари з методики викладання української мови. На базі Стайківської ЗОШ І-ІІІ ступенів проводила обласні семінари.

У 1990-х Стайківська ЗОШ здійснила подання на присвоєння їй звання “заслужений учитель України”. У відповідь: “Слишком она «ширяла украинка». І це в незалежній Україні!”

Останні роки була прикута до ліжка. Але не переставала писати науково-методичні роботи. До останніх своїх днів намагалася сіяти розумне, добре, вічне. І зерна справді проросли.

Видішила у вічність на 94-му році життя. Провести в останню путь Надію Дмитрівну приїхали її учні: письменники, видатні педагоги, науковці, заслужені артисти, відомі громадські діячі і прості, закохані в Україну люди, бо саме цей вогонь вона щедро роздавала всім, хто до неї доторкався.

У надгробній промові священник розповів випадок з її життя: коли в роки СРСР прийшов батько, щоб звільнити свою дитину від вивчення української мови і літератури, директор викликала ученицю, щоб вона сама про це сказала. Дівчинка обурилася рішенням батька і заявила: “Надія Дмитрівна – найкращий викладач у нашій школі, і я не хочу, щоб ти за мене вирішував мою долю!”

Вічна пам'ять! Антоніна ЛИТВИН, Історичний клуб “Холодний Яр”

“СТАЛА ЩЕ ЦІКАВІША”

Пане Романе! Отримала щойно Вашу газету, листопадове число. Стала ще цікавіша, дякую! Поцікавилася афоризмами Андрія Куриля. Несподівано для себе виявила з них два, які мене зачепили... Це під номером 16 та 21 (“Якщо тобі важко на душі, вийми камінь з-за пазухи”, “Не посилај прокляття зустрічному вітру, вони всі повернуться до тебе”). Коли читала афоризми в попередніх номерах газети, чомусь була думка, що ці скарги – не газетна тематика... Але сьогодні щось

пішло по-іншому. Коли захотілося перечитати. Насамперед подякуйте від мене Вашому братові-історіку від серця.

Поміркувавши, я побачила в цьому цікавинку для читачів “Незборимої нації”. Можна було б запропонувати їм обрати для себе найбільш цікаві афоризми, написати відгук з цього приводу... А потім опублікувати їх.

Олена ЧЕРВЯКОВА Київ

ВИННИЧЕНКО НЕБЕЗПЕЧНИЙ

Співробітник Музею імператора Олександра III Н. Могиланський дав таку оцінку Володимирі Винниченку: “Винниченко – письменник не без уяви і значного дарування й таланту, найменше з усіх (лідерів Центральної Ради)

національний... як українець. За своєю пристрасністю та імпульсивністю він швидше семіт, за містичною складністю своєї психіки це типовий великорос, де до ідеалізму слов'янина домішано містицизм фінського знахаря... Людина

імпульсивна, пристрасна і небезпечна...”

Дм.: Могиланський Н. Трагедія України (из пережитого в Києве в 1918 году) // 1918 год на Украине. – Москва: Центрполиграф, 2001. – С. 44.

ВСЕ З ЧАСОМ ЗМІНЮЄТЬСЯ, НАВІТЬ МИНУЛЕ

- 1. Найбільшого досягає той, хто не зупиняється на досягнутому. 2. Мовчазних ворогів стережись більше, мовчазних друзів більше цінуй. 3. Вір у героїчне минуле України – за ним величезне майбутнє. 4. Слабкі ненадійні, навіть якщо вони недобрі. 5. Якщо ти будеш постійним у своїй впертості, будь-яка невдача буде тимчасовою. 6. Краще знати, що ти нічого не знаєш, аніж вірити, що знаєш усе. 7. Історія не була б такою трагічною, якщо б людина не робила все те, на що вона здатна. 8. Бажання жити краще часто завважає нам жити просто гарно. 9. Краще недомовити, ніж сказати зайве; краще не все зробити, ніж зробити зайве. 10. Не страшно помиратися, страшно марно прожити життя. 11. Не підсилюй гіркоту своєї втрати, бідкаючись над нею. 12. Заповнюй своє серце радістю добрих справ, і в ньому буде менше місця для суму. 13. Істини світу цього – лише ступені до вершини духу, яка впирається порожнечою неба.

- 14. Небезпечно, коли отару овець очолюють барани, ще небезпечніше, коли її очолюють вовки. 15. Випадає найкраще служить тим, хто найменше розраховує на нього. 16. Твори добро щедро, даруй його з радістю, і щастя серце твоє заповнить. 17. Не для себе виховуй своїх дітей, а для їхнього власного майбутнього. 18. Сумно, коли ти кидаєш виклик епосі, а вона цього не помічає. 19. Брехня стає істиною, а істина брехнею, коли цього бажає наше самолюбство. 20. Як мало ми знаємо, а проте як багато зайвого. 21. Сліпий той, хто бачить лише очевидне. 22. Вбивати час – вбивати життя. 23. Хочеш досягти досконалості – користуйся порадами, які даєш іншим. 24. Не знаєш, що додати до сказаного, додай зроблене. 25. Якщо ти не згоден з моїм афоризмом, спробуй спростувати його.

Андрій КУРИЛО

ІВАН МАЗУРКЕВИЧ

Трейко. Сердечно радів, що 24 серпня 2020 р. в рідному селі Старостинцях офіційно вшанували Івана Трейка. Сльози радості, душевне піднесення добре видно на світлині з відкриття меморіальної дошки отаманові.

Народився Іван Миколайович Мазуркевич 1939 року в м. Ружині Житомирської області. Родина матері Соломії була репресована і заслана в Сибір. Жив останні роки з дружиною в Козятині, але навідувався до рідної садиби в Старостинцях. Там ми і познайомилися.

Неби ще недавно ми йдемо разом із ним лісовою стежиною на Трейків курок у селі. Пан Іван розповідає про свою родину, ділиться спогадами, вказує, де була хата Трейків. Йдемо на могилу родичів. А згодом за кілька років – переживання спільного триумфу від вітражданної справи вшанування Трейка. Під час відкриття меморіальної дошки Іванові Трейку у Старостинцях Іван Миколайович був на крилах піднесення.

І ось рік тому невиласна смерть зупинила його життя. Прожив його Іван Миколайович чесно і справедливо. Вічна пам'ять!

Володимир БАРИЦЬОСЬ, Історичний клуб “Холодний Яр” Вінниця На світліні – Володимир Барцьось та Іван Мазуркевич.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ “ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ”!

Триває передплата на всеукраїнську газету “Шлях Перемоги” – одне з найповажніших українських видань державницького спрямування. Це видання ОУН (бандерівців).

Редактор – історик та публіцист Віктор Рог.

Передплатити “Шлях Перемоги” – стань на захист українських інтересів!

Передплатний індекс – 30504

Інтернет-індекс 30504 Шлях перемоги

ЧЕРЕЗ “НОВУ ПОШТУ” МОЖНА ПРИДБАТИ

Видання Історичного клубу “Холодний Яр” можна придбати через “Нову пошту”, переказавши кошти на картку ФОП Р. М. Ковалю у Приватбанку 5169 3305 1039 3322, а у випадку пожегерт – на картку Р. М. Ковалю у Приватбанку 5168 7554 4667 0339.

“Микола Міхновський: спогади, свідчення, документи” Романа Ковалю і Юрія Юзича – 395 грн.

“Сумщина в боротьбі” Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича – 250 грн.

Переслашли гроші, просимо через електронну пошту kovalroman1@gmail.com або вайбер +38066-211-41-85 замовити книжки, вказавши куди і кому надсилати книжки.

“Полковник Болбочан” – 300 грн.

“Подебрадський полк” Армії УНР Р. Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 2) – 150 грн.

Номери телефонів для довідок: 067-726-30-36, 066-211-41-85, 044-242-47-38.

“Батькам скажеш, що був чесний” Романа Ковалю – 275 грн.

“Подебрадський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 3) – 250 грн.

Ось ціни без вартості пересилки:

“Жінки у Визвольній війні: історії, біографії, спогади. 1917 – 1930” Романа Ковалю – 350 грн.

“Крізь павутиння змосковщення” – 100 грн.

HTTP://NEZBORYMA-NACIYA.ORG.UA/

“Житомирщина в боротьбі” Романа Ковалю – 275 грн.

“Історія України-Русі” Миколи Аркаса – 150 грн.

“Яків Орел-Гальчевський: боротьба і філософія боротьби” Романа Ковалю – 80 грн.

“Тиха війна Рената Польового” Романа Ковалю – 300 грн.

“Здолати Росію” Р. Ковалю – 250 грн.

“Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею” Романа Ковалю – 450 грн.

У редакції через “Укрпошту” можна придбати такі книги: (ціну вказано, враховуючи вартість пересилки книг поштою):

- “Микола Міхновський: спогади, свідчення, документи” Романа Ковалю і Юрія Юзича – 450 грн. “Полковник Болбочан: спогади, свідчення, документи” – 335 грн. “Жінки у Визвольній війні: історії, біографії, спогади. 1917 – 1930” – 385 грн. “Житомирщина в боротьбі” Романа Ковалю – 315 грн. “Батькам скажеш, що був чесний” Романа Ковалю – 315 грн. “Здолати Росію” Романа Ковалю – 290 грн. “Сумщина в боротьбі” Р. Ковалю, В. Моренця та Ю. Юзича – 275 грн. “Яків Орел-Гальчевський: боротьба і філософія боротьби” Романа Ковалю – 110 грн. “Подебрадський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 2) – 175 грн. “Подебрадський полк” Армії УНР Романа Ковалю, Віктора Моренця та Юрія Юзича (т. 3) – 275 грн. “Крізь павутиння змосковщення” Романа Ковалю – 130 грн. “Історія України-Русі” Миколи Аркаса (2-ге, краківське, видання) – 185 грн. “Тиха війна Рената Польового” Романа Ковалю – 350 грн. “Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею” Романа Ковалю – 525 грн.

Книжки можна придбати, попередньо переказавши кошти електронним переказом на ім'я Р. М. Ковалю, вул. генерала Геннадія Воробйова (Курська), буд. 20, пом. 14, Київ, 03049.

“Незборима нація” – газета для тих, хто хоче знати історію боротьби за свободу України

КНИЖКОВА КРАМНИЦЯ “ОТАМАНІЯ” Книжки Історичного клубу “Холодний Яр” можна придбати через крамницю “Отаманія”. Ось тут: http://otamania.in.ua Редактор Роман Коваль Верстка Анна Воловник Коректор Надійка Овчарук Інформаційне забезпечення Микола Владзімірський, Владислав Карпенко, Люба Криворот Технічний директор Максим Селюзкін Адреса для листування 03049, Київ, вул. генерала Геннадія Воробйова (Курська), буд. 20, пом. 14. Тел./факс: 242-47-38 kovalroman1@gmail.com Редакція залишає за собою право редактувати та скорочувати тексти. Видання зареєстровано 28.12.1993 р. у Державному комітеті України у справах видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження. Серія КБ №325. Наклад 1000 примірників. Видруковано 29.11.2021 р. ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед” Номер замовлення 2010312 Засновник Роман Миколайович Коваль